

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632371166480/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

— — Men det var slet ikke herpaa, han vilde tænke. Tværtimod, han vilde forestille sig disse brave og trofaste Menneskers Begejstring over den vundne Sejr, hvormed de havde slaaget Baronens trods de Husmandslæs, han havde kørt ind om Morgenen. Denne Valgdag og Møderne iforvejen var for dem Livets ret egentligste Fester. Hvad Fornøjelser havde de vel Aaret rundt, naar rent legemlige Tilfredsstillelser undtoges? Hvad smukt havde de at se paa? Hjemmet var tarveligt, forædlede hverken Sind eller Sans, og der var ingen store offentlige Haller med Billedstøtter og Malerier, ingen Teatre med nationalopdragende Skuespil, som kunde vække deres Aand af Aarhundreders Trældomssløvhed. Men én Tanke havde de lært at tænke: Tanken om deres Frihed og Grundlovsret.

Og Følelsen heraf betog ham stærkt. Det var dog saare smukt dette: en Almue, der stod paa sin Ret. Heri var hans simple Vælgere myndige og modne Mænd, tusende Gange mere værd end den hovmodige Dreng, som havde kørt sine Heste igennem deres Rækker med en saa modbydelig Foragt. Hvad ramte den? Deres Klæder, deres Sprog, deres Vaner, ja — men ikke deres

Hjærte, ikke engang deres Intelligens; thi disse Mænd tænkte én stor Tanke, Grundlovstanken her i Landet.

Ordet greb ham, medens han i Drømmerier gik op og ned ad Gulvet. Han satte sig hurtigt hen til sit Skrivebord og gav sig til at nedskrive en Række korte Sætninger. Han skildrede Tilstanden i Landet, Folkets Trang til Lovlighed, Grundlovens Betydning -- »for den maa alting vige« — og dernæst Regeringens Stilling til denne. Han fandt et Par Billeder, som syntes ham nye og som egnede sig fortræffeligt til Slutningsvirkningen. Hans Udkast fyldte et Ark Papir, han gennemgik det, føjede Bemærkninger til, indskød de politiske Data, som han vilde dvæle ved, og blev mer og mer nervøs og brændende i Hovedet. Petroleumslampen gød ham en varm Douche lige i Issen.

Han sprang op. Han følte, det var ham umuligt at blive ved. Men han havde ogsaa nok. Han kunde mageligt tale en halv Time, og længere var ikke rimeligt. I den Tid vilde han faa tegnet et Kort over Landets Politik i store, lysende Træk. Et Anskuelsesbillede!